

Teza: wyłączenie sędziego.

Zgodnie z art. 43 k.p.k. stosowanym odpowiednio, Wyższy Sąd Dyscyplinarny wyznacza inny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny od właściwego miejscowo w sytuacji, gdy rozpoznanie sprawy w tym sądzie jest niemożliwe. Z utrwalonego orzecznictwa sądów powszechnych wynika, że wniosek (w tym wypadku pokrzywdzonego) o wyłączenie podlega rozpoznaniu tylko w stosunku do sędziów już wyznaczonych do prowadzenia danej sprawy.

WO-169/19

POSTANOWIENIE
z dnia 9 września 2019 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Magdalena Śniegula /sprawozdawca/, SWSD Wojciech Płóciennik

Protokolant: Aneta Stefańska

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2019 r. na posiedzeniu sprawy radcy prawnego M. B.

z powodu wniosku pokrzywdzonego H. C. o wyłączenie Sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Bydgoszczy

postanawia:

1.

wniosku nie uwzględnić

2.

przekazać akta sprawy do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Bydgoszczy w celu dalszego prowadzenia sprawy zażalenia pokrzywdzonego na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Bydgoszczy z dnia 3 czerwca 2019 r.

UZASADNIENIE

W dniu 8 lipca 2019 r. pokrzywdzony H. C. złożył do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Bydgoszczy zażalenie na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Bydgoszczy z dnia 3 czerwca 2019 r. w sprawie o sygn. akt Rz. D. 50/2018 o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie popełnienia deliktów dyscyplinarnych przez r. pr. M. B.. W zażaleniu tym zawarł wniosek o wyłączenie od rozpoznania tego zażalenia wszystkich członków Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Bydgoszczy i przekazanie sprawy innej OIRP również z wyłączeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Toruniu.

Dnia 30 lipca 2019 r. Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Bydgoszczy wydał zarządzenie o przekazaniu tej sprawy do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w zakresie wniosku o wyłączenie wszystkich członków tego sądu.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny ustalił i zważył co następuje.

Wniosek pokrzywdzonego jest bezzasadny, podobnie jak rozstrzygnięcie kwestii właściwości do rozpoznania zażalenia przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny.

Zgodnie z art. 43 k.p.k. stosowanym odpowiednio Wyższy Sąd Dyscyplinarny wyznacza inny sąd od właściwego miejscowo w sytuacji gdy rozpoznanie sprawy w tym sądzie jest niemożliwe. Sytuacja taka nie ma miejsca w niniejszej sprawie. Z utrwalonego orzecznictwa sądów powszechnych wynika, że wniosek o wyłączenie podlega rozpoznaniu tylko w stosunku do sędziów już wyznaczonych do prowadzenia danej sprawy. Wniosek ten podlega rozpoznaniu przez inny skład okręgowego sądu dyscyplinarnego. Dopiero gdyby wszyscy sędziowie zostali w ten sposób wyłączeni, sprawa podlegałaby przekazaniu do innego sądu. Tymczasem z akt sprawy wynika, że skład sądu do rozpoznania zażalenia nie został wyznaczony. Nie zachodzi też sytuacja wyłączenia się samych sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Bydgoszczy, która mogłaby alternatywnie uzasadniać przekazanie przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny sprawy innemu równorzędnemu sądowi. W związku z tym sąd miejscowo właściwy winien zająć się zażaleniem łącznie z wnioskiem o wyłączenie sędziów.